

Printempo frapas la pordon

(originale verkita)

1. Prin - tem - po fra - pas la por - don.
Bon - ve - non, ho sun - ra - di - et!
La ka - pon el - ŝo - vas la flo - roj,
la haŭ - ton tu - ŝas ven - tet'.
Fi - ni - ĝas nun tem - po de fros - to,
nun ve - nas la ga - ja se - zon'.
Re - ve - nas spi - ri - toj de vi - vo,
bird - kan - te so - nas kan - zon'.

2. La verdo de la herbejo revenas el vintra la dorm',
odoroj esperaj vagadas,
profunde spiras la kor'.
Burĝonas ĝardene pomujo,
ekvestas sin per foliar'
arbustoj kaj arboj ĉevoje,
petolas infanar'.
3. La rivereto pli hele
kiriĝas kun ĉarma fluet'.
Paseroj sin banas surrande,
reflirtas alten en vet'.
Serenas la blua ĉielo,
vastiĝas malĝoja la kor'.
Ho Dio, venkanto de l' morto!
Pli fortas Via favor'!

Por kompreni ĉi tiun kanton, homoj el la suda hemisfero aŭ el la tropikaj regionoj ekkonsciu, ke en la mezvarmaj nordaj latitudoj Pasko koincidas pli-malpli kun la printempo-komenco. – En Aŭstralio ekzemple oni certe ne uzos ĝin.